

[Dræbye]

ne for klare og bevidste overtrædelser af loven ikke har været i størrelsesorden med den besparelse, som er opnået. I den forbindelse mener vi, det må overvejes at henstille til justitsministeren, at politi og anklagemyndighed får særlig miljøretlig ekspertise koncentreret om enkelte afdelinger, sådan at vi får en fornuftig belysning af de miljøsager, som vi formentlig vil få flere af i fremtiden. Det er hverken for de anklagede eller for offentligheden betryggende, at belysningen af sagerne foregår, som det sker i øjeblikket.

Jeg kan ikke ved denne første behandling komme ind på en række enkeltheder i lovforslaget; det vil vi tage op i udvalgsarbejdet, som vi vil deltage positivt i med det formål at opnå forbedringer i følgende retninger. For det første en mere præcis, mindre rammepræget lovgivning. For det andet en administrativ forenkling. For det tredje en større folkelig forståelse. Og sidst, men ikke mindst, en mere målbevidst indsats for at løse de store problemer, vi står over for på miljøbeskyttelsesområdet.

Waldorff (VS):

Første gang vi havde en mere grundig diskussion om revision af miljøbeskyttelsesloven, var i 1977-78. Dengang foreslog VS en helt anden måde at gribe hele dette miljøbeskyttelsesproblem an på end den, som ligger i miljøbeskyttelsesloven. Vi ønskede ikke at tage udgangspunkt i erhvervslivets, industriens og forbrugets aktuelle behov; vi ønskede at tage udgangspunkt i: hvad er miljøets situation, og hvad er målet i en miljøbeskyttelse med bevarelse af et økologisk system, som hele vores overlevelse afhænger af?

Vi foreslog dengang nogle redskaber, som vi stadig væk mener er de rigtige. Det var bl. a. fuld oplysningspligt om al produktion og alt forbrug, en gennemført godkendelsesordning, en gennemført klageadgang, en forhåndsgodkendelse af kemiske stoffer og produkter og en forhåndsgodkendelse af alle de processer, som råstoffer gennemgår. Og vi foreslog en fuld overvæltning af alle omkostninger ved forurening på dem, der faktisk forurenede miljøet.

Princippet i det er selvfølgelig, at det skal være utrolig dyrt at forurene, og det skal faktisk ikke være muligt at forurene. Når det er nødvendigt at tage det udgangspunkt, er det,

fordi, som også hr. Dræbye sagde, dette med et økologisk sammenbrud bare ikke er noget, som nogle fantasifulde profeter har fundet ud af. Det er faktisk en reel risiko. Det er ikke kun i Amazonlandet, at naturen er truet. Det er ikke kun de afrikanske skovområder, som falder for ørkenen. Det er faktisk også herhjemme, at store dele af naturen er truet på forskellige leder.

I det perspektiv er det en kolossal skuffelse at se, hvad det er for et forslag til revision af miljøloven, som man kommer med. Jeg mener, at dette forslag til revision er skruet sammen efter princippet, at det drejer sig om at holde forureningen lige under det niveau, som er katastrofalt, lige under det niveau, som miljøet ikke kan bære.

Problemet ved det er for det første, at det lykkes jo langtfra altid. Der sker faktisk masser af ting, som ikke måtte ske i forhold til miljøet.

For det andet kender man stadig væk ikke de langsigtede virkninger af den forurening, der foregår, bare i Danmark – og slet ikke på verdensplan. Det vil sige, man ved ikke, om den miljøbeskyttelse, der foregår i dag, er tilstrækkelig til at opretholde de biologiske kredsløb.

Det tredje er, at med den opretholdelse af forureningen sker der en konstant forringelse af levevilkårene både for plante- og dyrearter og såmænd også for de mennesker, som lever i miljøet i dag.

Revisionen er selvfølgelig et kompromis imellem nogle meget kortsigtede økonomiske og politiske interesser på den ene side og så en vis – voksende, vil jeg godt indrømme – forståelse inden for statsapparatet, det vil i dette tilfælde i høj grad sige miljøstyrelsen, en vis forståelse af, at det faktisk er nødvendigt at tage den økologiske tænkning alvorligt. Måske er det også et resultat af det, at der faktisk efterhånden er ret brede folkelige bevægelser, der tager disse ting alvorligt. Men revisionen bærer i meget høj grad præg ikke bare af, at der er tale om et kompromis, men af, at det har været erhvervsinteresserne, som har været de stærkeste, når det drejede sig om at finde ud af, hvor kompromiset skulle ligge imellem de modsatte interesser.

Det vil jeg godt illustrere med et par af de ændringer, der foreslås til miljøbeskyttelsesloven. Man vil nu ændre sammensætningen af miljøankenævnet. Vi er imod miljøanke-